

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/74/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314201519
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1314201519.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a sudcov JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: RAVEN a.s., so sídlom Šoltésovej 420/2, Považská Bystrica, IČO: 31 595 804, zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s.r.o., so sídlom Ul. 1. mája 1455/5, Púchov, IČO: 36 867 454 proti žalovanému: G.M. B., Z.. X.X.XXXX, B. L. X/A, B., zastúpený: advokátska kancelária VRBA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sliezska 9, Bratislava, o neúčinnosť právneho úkonu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 10C/37/2014-207 zo dňa 4.5.2016 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že sa vyslovuje, že kúpna zmluva, uzavretá medzi predávajúcim D.. X. B., Z.. X.XX.XXXX a žalovaným/kupujúcim G. B., Z.. X.X.XXXX, ktorej vklad bol povolený bývalou Správou katastra Q. dňa 19.6.2013 X. Č.. V.-XXXX/XX je voči žalobcovi právne neúčinná.

II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu, a to kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi D.. X. B. ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, ktorej vklad bol povolený dňa 19.6.2013 pod č. V.-XXXX/XX. Žalovanému priznal 100% - nú náhradu trov konania.

2/ Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že otec žalovaného D.. X. B. ako predávajúci uzavrel so žalovaným kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola parcela registra C., M. na A. F. X.. Č.. XXXX, H. X. H. V. XX.XXX F., zapísaná na E. Č.. XXXX, A. Ú. Q. V. Q.C. X. X/X za kúpnu cenu 5.000 eur. Pravosť podpisu predávajúceho na kúpnej zmluve bol osvedčený dňa 17.6.2013, vklad zmluvy bol Správou katastra povolený dňa 19.6.2013. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že predávajúci D.. X. B. bol na podklade Upovedomenia súdneho exekútora zo dňa 31.5.2013 ako povinný 2/ upovedomený o začatí exekúcie sp. zn. EX 798/13-12 v prospech oprávneného - žalobcu. Povinný 1/ v predmetnej exekúcii bola obchodná spoločnosť INSTA a.s., ktorej predsedom predstavenstva je matka žalovaného a zároveň manželka povinného 2/ D.. X. B..

3/ Súd prvej inštancie z výsluchu žalovaného, svedkov D.. X. B. (otca žalovaného) a matky žalovaného D.. H.L. B. ďalej skutkovo zistil, že prevod pozemku na žalovaného bol rodinnou dohodou starej matky žalovaného a jej sestry od detstva žalovanému, prísľubom daným žalovanému v rámci rodinných stretnutí. Súdu prvej inštancie sa preto javilo logickým načasovanie prevodu po dosiahnutí plnoletosti žalovaného, keď tento právny úkon už nepodlieha schváleniu súdom. Pravdivosti výpovedí účastníka

konania a svedkov podľa súdu prvej inštancie nasvedčuje aj snaha matky žalovaného, svedkyne D.. H. B., ktorá v rámci exekúcie vyplatila dlh za svojho manžela a umožnila, aby pozemok bol právne voľným. Za nespochybniteľnú považoval súd prvej inštancie aj formu prevodu kúpnu zmluvou s kúpnu cenou 5.000 eur, pričom uvedením kúpnej ceny do zmluvy chceli zabezpečiť istý pocit zásluhovosti syna/ žalovaného na nadobúdanú nehnuteľnosť. Aj napriek existencii rozporov vo výpovediach žalovaného a svedkov, ako aj skutočnostiach uvedených v písomnom vyjadrení k žalobe, nevidel súd prvej inštancie dôvody na to, aby žalobe vyhovel. Argumentoval tým, že tieto nezrovnalosti neboli takej závažnosti, aby vyvolali jeho pochybnosti. Podľa súdu prvej inštancie z výpovedí žalovaného a svedkov vyplynulo, že syn otcovi požičiaval viackrát peniaze v hotovosti a otec ako predávajúci pozemku tieto sumy paušálne zahrnul a pretavil do kúpnej ceny 5.000 eur, a preto nemal za preukázané, že kúpna zmluva bola právnym úkonom, ktorým dlžník ukrátil možnosť uspokojenia vymáhateľných pohľadávok žalobcu. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný dostatočne preukázal, že s ohľadom na okolnosti prípadu nemohol ani pri vynaložení náležitej starostlivosti zistiť a mať vedomosť o pohľadávke žalobcu, prebiehajúcom exekučnom konaní a v tejto súvislosti o zámeroch svojho otca znížiť svoj majetok. Obaja svedkovia zhodne vypovedali, že sa doma o podnikaní vôbec nebavili, žalovaný bol v rozhodnom čase pre vznik právneho úkonu študentom maturitného ročníka strednej školy, preto nemohol a nemal odkiaľ získať vedomosť o potencionálnom zámere dlžníka, svojho otca, voči žalobcovi ako svojmu veriteľovi. Súd prvej inštancie odkazujúc na § 42a ods. 2 Obč. zák. následne uzavrel, že žalovaný nemohol ani pri vynaložení náležitej starostlivosti poznať úmysel svojho otca ukrátiť žalobcu, pretože ako uviedol, ak by niečo podozrivé zistil, bol by sa určite pýtal a riešil by to. O exekúciách svojho otca sa dozvedel až z príloh k uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia 25.2.2014. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

4/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 7 O.s.p. tak, že v spore úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom vo výške 100%.

5/ Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie. Voči napadnutému rozsudku namietal, že v rámci konania bolo skutkovo preukázané, že súdnym exekútorom Petrom Stanom je vedená exekúcia pod č. EX 798/2013 v prospech žalobcu ako oprávneného proti spoločnosti INSTA a.s. (ktorého štatutárnym orgánom je dlžník D.. B.) ako povinnému v 1/ rade a dlžníkovi D.. B. ako povinnému v 2/ rade na vymoženie sumy 152.969,70 eur. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému 1/ doručené 6.6.2013 a dlžníkovi (povinnému 2/) dňa 4.6.2013. Sporná kúpna zmluva bola medzi dlžníkom a žalovaným uzatvorená dňa 15.3.2013, pričom pravosť podpisu dlžníka ako predávajúceho bola osvedčená až dňa 17.6.2013 a k podaniu návrhu na vklad do katastra došlo až dňa 18.6.2013. Vklad tejto zmluvy bol povolený v zrýchlenom konaní dňa 19.6.2013. V kontexte uvedených časových súvislostí je podľa odvolateľa namiesto otázka, prečo zmluvné strany čakali s osvedčením podpisu predávajúceho na kúpnej zmluve až tri mesiace od jej podpisu, avšak následne žiadali, aby Správa katastra Q. povolila vklad v zrýchlenom konaní, a to aj za cenu zvýšeného poplatku. K uvedenej otázke sa dlžník v rámci svojej svedeckej výpovede vyjadril tak, že „dôvodom bol zámer niečo riešiť v podnikaní s predmetným pozemkom a oslovila nás jedna firma, aby sme sprístupnili na pozemku možnosť vedenia kanalizácie, s čím sme bezodplatne súhlasili z dôvodu, že sa v budúcnosti budeme môcť k tejto kanalizácii napojiť“. Žalovaný sa k predmetnej otázke vyjadril tak, že „najprv mal zámer ísť kúpnu zmluvu zavkladať sám, stále to odkladal, pretože nemal k dispozícii auto a vzhľadom na maturitný ročník mal povinnosti v škole, preto nakoniec išiel na kataster otec (zápisnica z pojednávania dňa 29.9.2015)“. Z týchto výpovedí však podľa odvolateľa nevyplýva logické a legitímne vysvetlenie, prečo došlo k osvedčeniu podpisu dlžníka na kúpnej zmluve a k podaniu návrhu na vklad až po troch mesiacoch od uzatvorenia zmluvy, a to bezprostredne v období, keď dlžník preukázateľne nadobudol vedomosť o exekúcii, nakoľko dňa 4.6.2013 oproti svojmu podpisu prevzal upovedomenie o začatí exekúcie, v ktorom mal okrem iného aj zakázať nakladať s majetkom. Tvrdenia svedka ohľadom podnikateľského zámeru považuje žalobca za účelové, keď tieto žalovaný vo svojej výpovedi nezmenil, čo žalobca považuje za neobvyklé, nakoľko sa už v tom čase považoval na základe kúpnej zmluvy za vlastníka. Súd prvej inštancie sa však s vyššie uvedenými skutkovými súvislosťami a podstatnými tvrdeniami žalobcu o okolnostiach sprevádzaných kontraktácnym procesom do dôsledku nezaoberal a konštatoval, že časový odstup medzi podpisom zmluvy dňa 15.3. a 16.3.2013 a overením podpisu predávajúceho dňa 17.6.2013 nie je vo vzťahu k posudzovaniu úmyslu žalovaného relevantný, keď právny úkon uzavretia kúpnej zmluvy bol uzavretý 2,5 mesiaca pred

upovedomením o začatí exekúcie. Žalobca s týmto skutkovým záverom súdu prvej inštancie nesúhlasí, nakoľko práve preukázanie zrejmejšieho časového odstupu od uzatvorenia kúpnej zmluvy až po osvedčenie podpisu dlžníka a vyvolanie vecno - právnych účinkov kúpnej zmluvy a to v spojení s preukázanou vedomosťou dlžníka o exekúcii a uhradením poplatku za zrýchlený vklad nasvedčuje tomu, že dlžník a žalovaný uzatvorili kúpnu zmluvu za účelom ukrátenia uspokojenia exekučne vymáhanej pohľadávky žalobcu. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na výpovediach žalovaného a jeho rodičov, ktorí sú si navzájom osoby blízke a možno u nich predpokladať rovnaký záujem na výsledku sporu. V rámci záverečného zhrnutia poukázal na rozpory vo výpovediach žalovaného, dlžníka a D.. H. B., s ktorými sa však súd prvej inštancie nevysporiadal. Ide najmä o výpoveď žalovaného, ktorý na pojednávaní dňa 29.9.2015 tvrdil, že kúpna cena 5.000 eur predstavovala súhrn jednotlivých čiastkových peňažných pôžičiek, ktoré poskytol svojmu otcovi ešte ako neploletý za účelom úhrady rôznych nákladov, teda uhradenie kúpnej ceny malo predstavovať započítanie vzájomných pohľadávok. Predmetné skutkové tvrdenie je však v rozpore s čl. 3 ods. 2 kúpnej zmluvy, kde bolo dojednané, že kúpna cena bude zaplatená pri podpise zmluvy a predávajúci podpisom kúpnej zmluvy potvrdzuje jej prevzatie. V kontexte uvedených skutočností preto dôvodne vznikla otázka, prečo žalovaný a dlžník pri uzatváraní kúpnej zmluvy vyhlásili, že k vysporiadaniu kúpnej ceny došlo pri podpise kúpnej zmluvy a nie započítaním vzájomných pohľadávok ako to vyplýva z ich skutkových tvrdení prezentovaných v konaní. Na druhej strane však obaja svedkovia vypovedali, že uzavretím kúpnej zmluvy sa sledoval primárne iný účel ako prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a to naplnenie rodinného prísľubu starej matky a tety žalovaného že nehnuteľnosti žalovaný zdedí alebo mu bude neskôr darovaná. Uvedené zdôvodnenia teda nemožno považovať za logické a dôvodné, keďže nemožno rozumne predpokladať, že pokiaľ majú zmluvné strany záujem dosiahnuť bezodplatné scudzenie nehnuteľnosti ako naplnenie určitého morálneho prísľubu, pristúpia bez akéhokoľvek legitímneho alebo pragmatického dôvodu k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, v ktorej nakoniec ani dojednanie spôsobu uhradenia kúpnej ceny nekorešponduje so skutočnosťou a kauzou právneho úkonu. Z uvedených dôvodov bolo prekvapujúce, že súd prvej inštancie vyslovil názor, že žalovaný dostatočne preukázal, že s ohľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím na obsah právneho úkonu kúpnej zmluvy nemohol ani pri vynaložení náležitej starostlivosti zistiť a mať vedomosť o pohľadávke žalobcu a o zámeroch svojho otca znížiť svoj majetok. Žalobca s týmito závermi súdu prvej inštancie nesúhlasí, pretože nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že žalovaný pravidelne brigádoval v spoločnosti svojho otca (dlžníka), býval s ním v spoločnej domácnosti a mal s ním pomerne dobrý vzťah, preto žalovaný bezpochyby mohol nadobudnúť vedomosť o tom, že jeho otec má nevysporiadané záväzky voči svojim obchodným partnerom a má záujem uskutočniť urýchlene úkony smerujúce k ochrane svojho majetku pred exekúciou. Žalobca argumentoval aj tým, že súd prvej inštancie sa v rámci konania nezaoberal jeho námietkou týkajúcou sa ekvivalentnosti kúpnej zmluvy z pohľadu dojednanej kúpnej ceny 5.000 eur, ktorá absolútne nekorešponduje s trhovou cenou porovnateľných nehnuteľností v dotknutom k.ú. Q. a je vysoko podhodnotená. Takýto postup súdu prvej inštancie nie je akceptovateľný a je v rozpore s ustálenou súdnou praxou, keďže v konaní o odporovacej žalobe musí byť záver, že napadnutý právny úkon je úkonom ekvivalentným, vždy bezpečne preukázaný a to nielen s odkazom na samotné znenie právneho úkonu, ale zistením, že za plnenie, ktoré ním dlžník stratil, nadobudol iné plnenie skutočne ekvivalentnej povahy.

6/ Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K odvolacej argumentácii žalobcu uviedol, že časový nesúlad medzi uzatvorením a zavkladovaním kúpnej zmluvy bol spôsobený pracovnou zaneprázdnenosťou otca žalovaného, ako aj samotného žalovaného, ktorý v tom čase maturoval. Pokiaľ ide o samotnú kúpnu zmluvu, jej znenie pripravila kolegyňa matky žalovaného na základe informácii od matky žalovaného o účastníkoch zmluvy, predmete kúpy a kúpnej cene na základe vzoru kúpnej zmluvy. Účastníci zmluvy nepovažovali za potrebné obsah zmluvy meniť a v kúpnej zmluve ponechali uvedený spôsob úhrady kúpnej ceny. Kúpna cena 5.000 eur približne zodpovedala čiastke, ktorú dlhoval otec žalovaného žalovanému a ktorá vznikla tak, že si otec žalovaného od žalovaného opakovane požičiaval finančné čiastky na krytie bežných výdavkov domácnosti, či na nákup nafty do áut vo firme v čase, keď otec žalovaného nemal k dispozícii hotovosť. Finančné prostriedky si žalovaný ušetril z letných brigád v otcovej firme, ako aj z darov od príbuzných. Pokiaľ ide o námietku žalobcu ohľadom neekvivalentnosti kúpnej ceny, žalovaný v konaní netvrdil, že kúpna cena je ekvivalentná hodnote nehnuteľnosti na trhu. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný je synom X. B. je logické, že otec nepredal pozemok za trhovú hodnotu, pretože išlo o pozemok, ktorý pre neho nemal žiadnu zvláštnu hodnotu, nikdy ho neobhospodaroval a v rodine bol dlhodobý plán pozemok previesť na žalovaného. Pohľadávka žalobcu voči otcovi žalovaného vznikla pristúpením

otca žalovaného k záväzku spoločnosti INSTA, a.s. v roku 2009, kedy mal žalovaný 14 rokov a preto je vylúčené, aby o prístupí otca k záväzku vedel, prípadne rozumel jeho dôsledkom.

7/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a keďže mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, na odvolacom pojednávaní podľa § 384 ods. 1 C.s.p. zopakoval dokazovanie výsluchom žalovaného, výsluchom svedka D.. X. B., oboznámením listinných dôkazov - Rozhodcovských rozsudkov Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. (č.l. 17 - 48), Upovedomenia o začatí exekúcie (č.l. 48 - 50), Výpisom z katastra nehnuteľností (č.l. 51, 52), Kúpnu zmluvou (č.l. 75 a nasl.), doručenkami (č.l. 96) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

8/ Podľa ust. § 42a ods. 1, 2 Obč. zák. možno odporovať právnomu úkonu za podmienky, že 1/ pohľadávka veriteľa je vymáhateľná, 2/ právny úkon dlžníka bol uskutočnený v posledných troch rokoch, 3/ právny úkon bol uskutočnený s úmyslom ukrátiť veriteľa, 4/ právnym úkonom došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky. Ust. § 42a ods. 2 Obč. zák. ďalej vychádza z predpokladu, že osoby blízke dlžníkovi o úmysle dlžníka daným úkonom ukrátiť veriteľa vedeli. Z tohto dôvodu tieto osoby v konaní zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že ani pri náležitej starostlivosti nemohli poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. V prejednávanej veci teda bolo úlohou žalovaného hodnoverne preukázať, že ani pri vynaložení náležitej starostlivosti nemohol poznať úmysel, s akým na neho otec predmetné pozemky prevádza.

9/ Prejednávaná vec je, podľa názoru odvolacieho súdu, „učebnicovým príkladom“ právneho úkonu dlžníka urobeného v prospech blízkej osoby s cieľom ukrátiť svojho veriteľa. Z obsahu rozhodcovských rozsudkov vydaných v právnej veci žalobcu RAVEN a.s. a žalovaných 1/ INSTA a.s. a 2/ D.. X. B. sp. zn. VK 143/2012, VK 144/2012, VK 145/2012, VK 146/2012, VK 147/2012 dňa 11.2.2013 totiž vyplýva, že žalovaný 1/ INSTA a.s., ktorého predsedom predstavenstva bol žalovaný 2/ D.. X. B., si rovnopisy žalôb prostredníctvom rozhodcovského súdu prevzal dňa 13.9.2012 (viď č.l. 18, 24, 30, 37, 43). Svedok D.. X. B. preto pred odvolacím súdom nehovoril pravdu ak vypovedal, že o konaniach, ktoré boli voči nemu vedené pred rozhodcovským súdom v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy nevedel, pretože z obsahu spisu je zrejmé, že minimálne od 13.9.2012 získal cez svoju obchodnú spoločnosť INSTA, a.s. vedomosť, že žalobca RAVEN, a.s. si pohľadávky za nezaplatené dodávky tovaru (valcované výrobky zo železa alebo nelegovanej ocele) voči nemu a jeho spoločnosti vymáha (svedok napokon pred odvolacím súdom vypovedal, že rozsudky prevzala jeho sekretárka). Predmetné rozhodcovské rozsudky, ktorými bol D.. X. B. zaviazaný ako spoludlžník zaplatiť žalobcovi istinu celkom vo výške 63.914,63 eur s prísl. nadobudli právoplatnosť dňa 26.4.2013. Odvolací súd ďalej poukazuje na časový sled úkonov dlžníka D.. X. B., ktorý potom ako dňa 4.6.2013 osobne prevzal upovedomenie o začatí exekúcie (viď doručka na č.l. 103), realizoval úkony spojené s nadobudnutím účinnosti spornej kúpnej zmluvy - overenie jeho podpisu ako predávajúceho na notárskom úrade dňa 17.6.2013, podanie návrhu na zrýchlené katastrálne konanie (na ktoré by inak nebol rozumný dôvod), čím kúpna zmluva nadobudla účinnosť dňa 19.6.2013. Odvolací súd neuveril tvrdeniu žalovaného, že dlhší časový odstup od uzatvorenia kúpnej zmluvy do podania návrhu na jej vklad do katastra nehnuteľností bol spôsobený jeho študijnými povinnosťami v súvislosti s maturitnou skúškou, pretože jeho osobná súčinnosť na podanie návrhu na vklad nebola potrebná. Pokiaľ sa žalovaný bránil tvrdením, že kúpnu zmluvu uzatvoril v čase pred dorúčením upovedomenia o začatí exekúcie otcovi D.. X. B., a teda v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy pohľadávka žalobcu ešte nebola vymáhateľná, ide o tvrdenie, ktoré je irelevantné, jednak z dôvodu, že právny úkon dlžníka je za podmienok uvedených v ust. § 42a ods. 2 Obč. zák. odporovateľný nielen vtedy, ak pohľadávka veriteľa bola vymáhateľná už v čase, kedy bol urobený, ale aj v prípade, že bol urobený skôr, než sa veriteľovi pohľadávka voči dlžníkovi stala vymožitelná (pozri aj rozsudok NS SR sp. zn. 31 Cdo 1704/98 uverejnený pod č. 27/2000 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk), ako aj z dôvodu, že úkony spojené s nadobudnutím účinnosti kúpnej zmluvy boli zrealizované v momente, keď rozhodcovské rozsudky boli právoplatné (žalobca disponoval voči dlžníkovi riadnymi exekučnými titulmi) a dlžník D.. X. B. preukázateľne o začatej exekúcii vedel. V prejednávanej veci nie zanedbateľné sú aj výrazné nezrovnalosti ohľadom spôsobu úhrady kúpnej ceny 5.000 eur, keď podľa čl. III ods. 2 Kúpnej zmluvy sa predávajúci (D.. X. B.) a kupujúci (žalovaný) dohodli, že kúpna cena bude zaplatená predávajúcemu pri podpise zmluvy a predávajúci svojim podpisom potvrdil prevzatie kúpnej ceny a následným rozporným skutkovým tvrdením žalovaného ohľadom úhrad kúpnej ceny, že „čiasťku 5.000 eur som otcovi požičal, nedá sa povedať, že priamo požičal, táto čiastka je zosumarizovaná z rôznych výdavkov, ktoré som si hradil samostatne, napr. kúpil som si PC, otec mi povedal, že mi dá na to peniaze

a potom mi ich nedal, požičiaval som otcovi hotovosť, napr. keď sme niekam išli a nechcelo sa mu ísť vyberať peniaze z bankomatu, tak som mu dal z mojich úspor, napr. si spomínam na situáciu, keď v roku 2012 na lyžovačku v Rakúsku požičal, resp. zobral hotovosť z mojich úspor vo výške 1.200 eur, pretože sme sa ráno ponáhľali a čakali na nás známi na hraniciach. Peniaze spolu v sume 5.000 eur som mal naštrené už od detstva, postupne som si našetril z toho, čo som si zarobil brigádnicke v otcovej firme“, a teda kúpna cena bola istou formou zápočtu. Sporný prevod preto vyvoláva nielen dôvodné pochybnosti o primeranosti dojednanej kúpnej ceny 5.000 eur, s ohľadom na lokalizáciu a výmeru pozemku (katastrálne územie Q., pričom 2/3 spoluvlastnícky podiel žalovaného činí 29.253 m² pozemku), ale vzhľadom na významné rozpory ohľadom úhrady kúpnej ceny aj dôvodné pochybnosti o jeho skutočnej odplatnosti.

10/ Pokiaľ ide o osobu žalovaného, ten (ako sám pred odvolacím súdom vypovedal) je študentom Q. K. R., v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy bol čerstvým absolventom strednej školy, a preto nie je možné uveriť jeho tvrdeniam, že v roku 2013 mal s pozemkom skutočný podnikateľský zámer. Na takúto činnosť nemal potrebné vzdelanie, finančné prostriedky, ani oprávnenie na vykonávanie podnikateľskej činnosti. Odvolací súd je názoru, že, vzhľadom na všetky vyššie popísané okolnosti, v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy a nadobudnutí jej účinkov musel už plnoletý žalovaný pri primeranej rozumovej vyspelosti s vynaložením náležitej starostlivosti úmysel svojho otca pri scudzovaní pozemku poznať a pochopiť, o to viac, že pravidelne u primárneho dlžníka brigádoval a s rodičmi žil v spoločnej domácnosti.

11/ Odvolací súd teda dospel k záveru, že žalobca v konaní preukázal existenciu vymáhateľnej pohľadávky, právny úkon dlžníka uskutočnený v posledných troch rokoch, skutočnosť, že právny úkon bol uskutočnený s úmyslom ukrátiť veriteľa, a tiež to, že týmto právnym úkonom došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky. Na druhej strane, žalovaný v konaní hodnoverne nepreukázal, že ani pri vynaložení náležitej starostlivosti o úmysle svojho otca ukrátiť žalobcu ako jeho veriteľa nemohol vedieť.

12/ Z uvedeného dôvodu dospel odvolací súd k záveru, že žalobca preukázal, že sú splnené zákonné predpoklady podľa § 42a ods. 2 Obč. zák. úspešne odporovať vyššie označenej kúpnej zmluve a preto napadnutý rozsudok podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobe vyhovel a vyslovil, že sporná kúpna zmluva je voči žalobcovi právne neúčinná.

13/ O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 2 C.s.p. a plne procesne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému plnú náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

14/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovoliacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).